

λία πρὸς τιμὴν τοῦ παρόντος Ἀντιβασιλέως, διὰ τῆς ὁποίας διέρχονται ἡ θαλασσία διώρυξ, ἡ διώρυξ τοῦ ποσίου ὕδατος καὶ οἱ σιδηρόδρομοι τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Καΐρου. Ἡ νέα πόλις εἶναι καθαρὰ, πλήρης ζωῆς, ὁμοιάζουσα πρὸς ὅσιν ἐν μέσῳ ἐρήμου. Ἄν δύναται τις νὰ μαντεύσῃ, τὸ μέλλον τῆς πόλεως ταύτης ἔσται μέγα. Ἐπὶ τοῦ ἐτέρου δὲ ἄκρου τῆς διώρυγος πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν κεῖται ἡ πόλις Σουεζ, ἄλλοτε ἀφανὲς χωρίον, πτωχὸν, κεκρυμμένον ἐν τῇ ἄμμῳ, ἀφθονοῦσα παντὸς ἀναγκαίου διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν. Αὐτόθι δὲ καταλήγουσιν ἡ διώρυξ τοῦ γλυκοῦ ὕδατος καὶ ὁ σιδηρόδρομος καὶ προσορμίζονται τὰ ἐξ Ἰνδιῶν καὶ Αὐστραλίας προερχόμενα πλοῖα. Ἡ πόλις αὕτη ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της θ' ἀποβῆ τὸ κέντρον τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀσίας.

Πάντα ταῦτα εἰσὶν ἔργον δέκα ἐτῶν, ἔργον παμμέγεθες, μόνον ἰκανὸν νὰ τιμῆσῃ τὸν αἰῶνα ἐν ᾧ ἐτελέσθη, καὶ ὅπερ περιέβαλε δι' αἰωνίου δόξης τὸ ὄνομα τοῦ δημιουργοῦ αὐτοῦ, τοῦ περιφανοῦς Φερδινάνδου Λεσσέφ.

Ὁ Ἰσθμὸς τοῦ Σουεζ γενόμενος ἤδη ἐμπορικὴ ὁδὸς μεταξὺ Ἀσίας καὶ Εὐρώπης εἶναι ἀπαρτίτης διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ κόσμου, ἡ δὲ κλεισίς αὐτοῦ θέλει εἶσθαι συμφορὰ παγκοσμία.

*
*

Καταχωρίζομεν ὧδε πίνακα συγκριτικῶν τῆς ἀποστάσεως τῶν διαφόρων λιμένων τῆς Εὐρώπης μέχρι Βομβάης διὰ τῶν θαλασσίων ὁδῶν, τῆς διὰ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος καὶ διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Σουεζ.¹

Λιμένες	Διὰ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος	Διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Σουεζ	Συντόμεις ἀποστάσεων
	Λεῦγαι	Λεῦγαι	Λεῦγαι
Κωνσταντινούπολις	6,100	1,800	4,300
Σῦρος	5,930	1,630	4,300
Μελίτη	5,840	2,062	3,778
Τερζέστη	5,960	2,340	3,620
Μασσαλία	5,650	2,374	3,276
Γάδεια	5,200	2,224	2,976
Λισσαβῶνα	5,350	2,500	2,850
Βουρδίγαλα	5,650	2,800	2,850
Ἄβρη	5,800	2,824	2,976
Λονδίνον	5,950	3,100	2,850
Λιβερπούλη	5,900	3,050	2,850
Ἀμστελῶδαμον	5,950	3,100	2,850
Πετρούπολις	6,550	3,700	2,850
Νέα Ὑόρκη	6,200	3,761	2,439
Νέα Αὐρηλία	6,450	3,724	2,726

1. Ἐλήφθη ἐκ τῆς μονογραφίας «Περὶ τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Σουεζ» τοῦ Μ. Η. Πανῆ, πρῶτην ὑποπροξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Πόρτ-Σάιτ. 1869.

ΑΙ ΠΥΡΚΑΪΑΙ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Εἶνε μεσονύκτιον Δεκεμβρίου μηνός· αἱ τῆς χιόνος νιφάδες στοιβάζονται ἀλλεπάλληλοι ἐπὶ τῶν στενωπῶν τοῦ *Τσουκορ* καὶ τοῦ *Σαρμασί*. Ἐπιστρέψας δὲ πρὸ μιᾶς ὥρας ἀπὸ τῆς λέσχης ἢ τοῦ θεάτρου, ἔκλεισας ἤδη τὸ βιβλίον σου, ἢ ἀπέθεσας ἐπὶ τῆς παρακλινιδίου τραπέζης τὸ *journal*, καὶ, σβέσας τὸν λύχνον σου, ἐχώθης ὄλος ὑπὸ τὸ παχὺ σκέπασμα τοῦ ἐγώισμου σου (τῆς κλίνης σου ἤθελα νὰ εἶπω), καὶ, βαυκαλισθεὶς πρὸς ὀλίγον ὑπὸ τῶν ἀριθμητικῶν ὑπολογισμῶν τῶν ἐν τῷ κιβωτίῳ σου χιλιάδων, ἢ τῶν πολιτικῶν σου συνδυασμῶν, ἢ τῶν κερδοσκοπιῶν τῶν *consolidés* καὶ τῆς *bourse*, παρεδόθης ὄλος εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως, ἀφθονον καταχέοντος ἐπὶ τῶν βλεφάρων σου τὴν ναρκωτικὴν αὐτοῦ μήκωνα. Ἴσως ἤδη καὶ οἱ ὄνειροι ἐτοποθέτησαν πρὸ τῆς ἀκοιμήτου φαντασίας σου τὸ πολυποίκιλον αὐτῶν *καλειδοσκόπιον*, φιλοτιμούμενοι πρὸς ἀλλήλους τίς νὰ σὲ τέρψῃ ἀπατηλότερον, ὅταν αἴφνης φωνῇ τραχεῖα, φωνῇ Στέντορος, ἀποσοβῆ ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ τὸν δειλὸν αὐτῶν ὄμιλον, καὶ τὸ τρομερὸν *γιακιν βάρ* σὲ ἀνατινάξῃ ἐπὶ τῆς κλίνης· βλέπεις ὅτι τὸ δωμάτιόν σου δὲν φέγγει, καὶ ἀκροᾶσαι τοῦ φύλακος, προσαναγγέλλοντος τὸ πού, καὶ ἐξαναπίπτεις ἐπὶ τῆς κλίνης σου, στρέφων ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους· ἔχασας ἡμῶριον ὕπνου καὶ... τίποτε περισσότερον. Ἀλλὰ πολλάκις συμβαίνει τὸ ἐναντίον, καὶ, διϋπνισθεὶς ἔντρομος, ἐὰν καὶ διϋπνισθῆς ὄλος, βλέπεις φεγγαβολοῦντα τὸν κοιτώνά σου ἢ πυρκαϊὰ ἐξεβράγη... τρεῖς οἰκίας παρέκει· ἅς μὴ εἶπω ἐντὸς αὐτῆς. Οἱ ὑπηρεταὶ ἀναίθροκαταβαίνουνσι τρέχοντες καὶ φωνάζοντες καὶ συμπαινοῦντες ἀλλήλους, χωρὶς κἄνευ νὰ ἤξεύρῃ τί λέγει. (Σημειωτέον ὅτι ἕκασος αὐτῶν ἠτοίμασεν ἤδη τὸ κιβώτιον καὶ τὸν σερωακόδεσμόν του). Ἡ γειτονία, ὅλη ἐπὶ ποδῶς, μεταφέρει τὰ ἐπιπλά τῆς· ὁ μὲν, ἀνυπόδητος ἢ ἑτεροσάνδαλος, φορῶν ἐξανάστροφα τὴν γούνην ἢ τὸν κοιτώνιον χιτώνά του, σύρει ἀσθμαίνων τὸ *σεπέτιον* μετὰ τῶν ἀξιοτιμωτέρων του πραγμάτων· ὁ δὲ, κρατῶν ἐν θριαμβῷ τὴν σκουπιδολόγον τῆς οἰκίας, ἢ σφιγγῶν ὑπὸ μάλης τὴν ἐσχάραν τοῦ μαγειρείου, ὅ,τι τοῦ ἔτυχε δηλαδὴ ἐμπρός, νομίζων ὅτι σώζει τὸ κειμηλιούχιόν του, τρέχει παραζαλισμένος, χωρὶς νὰ ἤξεύρῃ ποῦ ἄλλος, φορτώσας ἤδη τρεῖς ἢ τέσσαρας ἀχθοφόρους, τοὺς ἀκολουθεῖ δεδεμένους πρὸς τε ἀλλήλους καὶ ἑαυτὸν, μήπως παρεκφύγῃ, κατὰ λάθος, μετὰ τῶν πραγμάτων του· οὗτος εἶνε ὁ φρονιμώτερος. Ἄλλ' αἱ γυναῖκες; ἀλλὰ τὰ παιδιά; ἀλλ' οἱ ἀσθενεῖς; ἀλλ' οἱ γέροντες;... Ἡ χιὼν ἐν τοσοῦτῳ ἐξακολουθεῖ ὁ βορρᾶς μαινεται κυρίζων· ὁ φρικώδης αὐτοῦ βρόμος κατασιγάει τὰς ὀλολογὰς τῶν γυναικῶν

μένων ὁδῶν, διὰ λιθοκτίστων συνοικιῶν, διὰ περιοχῶν καὶ πλατειῶν εὐρυχώρων, διὰ μεγάλων πρὸ πάντων δεξαμενῶν καὶ . . . ἀφθόγου ὕδατος;¹

ΔΙΔΟΧΗ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΥ

Ἐν Παρισίοις ἀπέθανε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὁ κ. Dupont. Ὁ προσηνοῦς καὶ ὁμιλητικοῦ χαρακτήρος γέρον εἶχε περιουσίαν ἐν μετρητοῖς δύο τοῦλάχιστον ἑκατομμυρίων, καὶ πρὸς τούτοις ἔπαυλιν ἐν Passy διὰ καλλιτεχνικῶν ἔργων κάλλιστα διακεκοσμημένην. Ἐπειδὴ ὁ κ. Dupont πρὸ ἐτῶν ἀπόλωσε τὴν σύζυγόν του καὶ οὔτε τέκνα, οὔτε συγγενεῖς εἶχεν, οἱ πολυπληθεῖς αὐτοῦ φίλοι ἦσαν φυσικῶς λίαν περιέργοι διὰ τὸ περιεχόμενον τῆς διαθήκης. Ἡ περιέργεια δὲ ἤϋξησε, διότι ὁ κ. Dupont κατὰ τοῦς τελευταίους πρὸ τοῦ θανάτου του μῆνας, πρὸς ἀγαπητοῦς φίλους ὡς καὶ πρὸς ἀπομεικρυσμένους συγγενεῖς ἐξεφράσθη, ὅτι θὰ μάθωσι ποτε μετὰ πόσης προσοχῆς προσεπάθησε νὰ φανῇ εὐγνώμων πρὸς πᾶσαν ἐπιδειχθεῖσαν αὐτῷ ἀληθῆ συμπαθειαν.

Ὁ κ. Dupont ἦτο πάντοτε φιλόξενος, φίλοι δὲ καὶ συγγενεῖς ἐν περιστάσεσιν ἀληθοῦς καὶ ἀναιτίου στενωχωρίας εὕρισκον αὐτὸν πάντοτε προθυμότερον καὶ γενναιοῦτατον προστάτην.

Τεσσαράκοντα γυναῖκες καὶ ἄνδρες διαφόρου ἡλικίας ἔλαβον εὐθὺς μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ κ. Dupont πρόσκλησιν παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου Λ., τοῦ πολυετοῦς δικαστικοῦ συμβούλου του, ἵνα μεταβῶσι παρ' αὐτῷ καὶ ἀκούσωσι κατὰ τὴν ἀξίωσιν τοῦ διαθέτου τὸ περιεχόμενον τῆς διαθήκης. Κατ' αὐτὴν εἶχον ἐγκαταστῆ γενικοὶ κληρονόμοι οἱ πτωχοὶ τῆς πόλεως τῶν Παρισίων, ἔλαμβανον δὲ κατὰ τοῦς ὅρους τῆς διαθήκης ἐν ἑκατομμύριον τοῖς μετρητοῖς καὶ τὸ τίμημα τῶν πωλητέων κινήτων, ὅσα δὲν εἶχον διατεθῆ παρὰ τοῦ διαθέτου εἰς κληροδοτήματα.

Ἄπαντες καὶ οἱ τεσσαράκοντα, πρὸς οὓς ὁ κ. Dupont διετέλει εἰς φιλικὴν σχέσιν, ἐφιλοδωρήθησαν παρ' αὐτοῦ ἀφθόως διὰ κληροδοτημάτων, ὃ δὲ ἀγαθὸς γέρον κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν δώρων εἶχε λάβει μετ' ἐπιμελείας ὑπ' ὄψιν τὰς κλίσεις καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν φίλων του.

Κυρία, ἣτις πολλὰκις ἐθαύμασε τὴν συλλογὴν τῶν πολυτίμων λίθων τοῦ κ. Dupont, ἔλαβε πολλοὺς λαμπροὺς ἐξ αὐτῶν, συγχρόνως δὲ καὶ τὸ ἀνάλογον ποσὸν ὅπως κατασκευάσῃ ἐξ αὐτῶν πολυτελῆ κοσμήματα. Νέος ζωγράφος ἔλαβεν ἐξ ἑκατομμυρίων φράγκων ἵνα ταξιδεύσῃ εἰς Ἰταλίαν εἰς φίλος τῶν καλῶν τεχνῶν μίαν εἰκόνα καὶ λαμπρὰ ὑέλινα ἀγγεῖα τῆς Βενετίας· εἰς ἀπομεικρυσμένους συγγενεῖς ὅστις εἶχε μικρὸν κτήμα ἔλαβε τὰς ἀμάξας καὶ τοὺς ἵππους

τοῦ ἀποθανόντος· χήρα ἀξιωματικοῦ, ὡσαύτως ἐκ πλαγίου συγγενῆς τοῦ διαθέτου καὶ ζῶσα πενιχρῶς, ἔλαβε τὰ ἐπιπλα πρὸς διακόσμησιν τριῶν δωματίων, ἢ δὲ δεκαεπταετῆς κόρη τῆς ἐξ ἑκατομμυρίων φράγκων ἵνα μορφωθῇ διδασκάλισσα μουσικῆς.

Ἄπαντα τὰ κληροδοτήματα ἦσαν κατὰ τὴν ἀξίαν σχεδὸν ἴσα, αἱ δὲ τεσσαράκοντα δωρεαὶ ὁμοῦ ἀνῆρχοντο εἰς 240,000 φράγκων.

Ἐν τῇ διαθήκῃ του εὐχαρίστει προσέτι ὁ κ. Dupont φίλους καὶ συγγενεῖς ἐξ ὅλης καρδίας διὰ τὴν φιλικὴν συμπάθειαν τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν πρὸς αὐτὸν, προσέθετε δὲ καὶ τὴν παράκλησιν ἵνα τηρήσωσιν αὐτοῦ φιλικὴν ἀνάμνησιν. Ὅτι καὶ τοὺς ὑπηρέτας πλουσιοπαρόχως ἐφιλοδώρησε δὲν εἶναι θαυμαστὸν, ἀφοῦ πάντοτε ἐπεδείκνυεν ἀληθῆ φιλανθρωπικὰ πρὸς αὐτοὺς αἰσθήματα.

Ἀφοῦ ἀνεγνώσθησαν τὰ κληροδοτήματα, ἔμαθον οἱ παρόντες ἐκ μιᾶς νέας παραγράφου τῆς διαθήκης, ὅτι ὁ κ. Dupont κατέθεσεν ἀκόμη κιβώτιον ἐν τῇ Τραπεζῇ τῆς Γαλλίας, περιέχον ἐν ἑκατομμύριον φράγκων, καὶ ὅτι προσεκαλοῦντο ἅπαντες οἱ κληροδοχοὶ ἵνα μετὰ ἔτος (τῇ 40 Δεκεμβρίου) εὐρεθῶσι καὶ πάλιν παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ. Οὗτος ἔμελλε τότε νὰ ἀνοίξῃ τὸ κιβώτιον, καὶ τότε θὰ ἐμάνθανεν εἰς τίνα ἐξ αὐτῶν προωρίσθη ὁ περιεχόμενος πλοῦτος.

Ἐκπληκτοὶ εἶδον ἀλλήλους οἱ κληροδοχοὶ. Τίς ἄρα ἦτο ἐξ αὐτῶν ὁ εὐτυχῆς; Ἐκ τοῦ γράμματός τῆς διαθήκης δὲν ἠδύνατό τις οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἔνδειξιν νὰ ἐξαγάγῃ, μετὰ διαφόρων δὲ αἰσθημάτων ἐξῆλθον τοῦ δωματίου τοῦ συμβολαιογράφου. Καὶ τινες μὲν ἐξ αὐτῶν ἦσαν εἰλικρινῶς εὐγνώμονες πρὸς τὸν κ. Dupont διὰ τὸ νέον τοῦτο δείγμα τῶν φιλικῶν αὐτοῦ διαθέσεων. Ἄλλοι δὲ ἐνόμιζον ὅτι ἐδικαιοῦντο νὰ λάβωσι σπουδαιότερας δωρεάς, καὶ δι' αὐτὸ ἐν ὀργῇ μετέβαινον εἰς τὰς οἰκίας των. Πόσον ἰδιότροπον εὕρισκον οἱ τοιοῦτοὶ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ διαθέτου, τοῦ νὰ ἐμφανισθῶσι καὶ πάλιν παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ ἵνα ἐκτεθῶσιν ἴσως καὶ πάλιν εἰς τὴν δυσἀρέσειαν νὰ ἴδωσι ἄλλον προτιμώμενον ἀντ' αὐτῶν. Ἄλλ' ἐὰν ἄλλη τις ῥήτρα τῆς διαθήκης ἔδιδεν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐν καιρῷ ἐμφάνισιν σημασίαν, τότε; Ἐπρεπε ἐκὼν ἄκων νὰ ὑποβληθῇ καὶ εἰς τὴν διάταξιν ἵνα μὴ διακινδυνεύσῃ πιθανὸν μέγα κέρδος.

Ἡ εὐτυχεστάτη πάντων ἦτο ἡ Μαγδαληνῆ, ἡ νέα κόρη ἣτις ἔλαβεν ἐξ ἑκατομμυρίων φράγκων ἵνα μορφωθῇ διδασκάλισσα μουσικῆς. Ἡ μήτηρ τῆς ἔπρεπε πάντοτε νὰ παλαίσῃ πρὸς φροντίδας, ὅπως διὰ τῆς εὐτελοῦς συντάξεως δυνηθῇ νὰ διατηρήσῃ ἀξιοπρεπῶς τὴν ἀπλὴν οικονομίαν τῆς, μολοντί δὲ πρὸς τὸν κ. Dupont εἶχεν ἀπὸ μακρόθεν συγγένειαν, ἢ αἰδῶς ἐμπόδιζεν αὐτὴν νὰ ζητήσῃ βοήθειαν παρ' αὐτοῦ. Ἀξία λόγου δῶρα κατὰ τὸ νέον ἔτος ἦσαν τὰ μόνα τὰ ὁποῖα ἐλάμ-

1. Κωνσταντίνου Πωλίου, ὑπὸ Ε. Α. Βουζαντινοῦ.